

Imaginarul literei

Doctor în *Filologie* din anul 2011 și conferențiar universitar la Departamentul de literatură, lingvistică și jurnalism din cadrul Facultății de Litere a Universității „Dunărea de Jos”, Galați.

Debutul în poezie are loc în revista *Hermes*, editată de Liceul Economic „Virgil Madgearu” din Iași.

La recomandarea profesorului de limba și literatura română, scriitorul și focloristul Dumitru Lavric, a publicat, în 1995, mai multe versuri în suplimentul cotidianului ieșean *Opinia*. Este autoarea cărții *Playing Tag with the Death. The Portrait of a Romanian Provincial*, o scurtă monografie dedicată operei lui Virgil Tănase, publicată la Lambert Academic Publishing, 2020 și coautoare la volumele: *Cronologia vieții literare românești. Perioada postbelică 1965*, *Cronologia vieții literare românești. Perioada postbelică 1963–1964*, Editura Muzeul Național al Literaturii Române, 2017, 2012.

Iuliana BARNA

SUFLETUL ÎN EXIL

M-a lasat memoria de ieri și de mâine...
Posibil de la ploaie.
Rătăcisem umbrela în curtea interioară
A unui... așa-zis prieten.
Uitasem să-l trec pe Acatist
Și el a uitat continentul
Pe care ne-am născut.
Oricum, oul s-a crăpat
Și am ramas fără scut.

MÂINE, ASTĂZI, IERI

M-am născut maine
Ca să traiesc ieri
Pentru că astăzi
Nu am timp.

PRIZONIER ÎN TĂCERE

Mi-am propus să tac
Și să vorbesc cu mine.
Cu alții... doar cuvinte
Și uneori licențios,
Mai ales când dorm
Și apăr
Oameni fără Casă.
În realitate, îmi doream
Să îmbrățișez existența,
Pe care unii, mai hilari,
Se chinuiau cu buldozere
Să scoată din ea cioatele.
M-am prins în jocul lor bolnăvicios
Puțin. De fapt, paradoxal,
Am fost salvat
De-un mizantrop, fost evadat
Din ritualul metafizic.

DE VORBĂ...

Cu Micul Prinț
Florea cu trei petale
purifică deșertul Saharei
din Noi.
Unii mor în Revelație,
alții se pierd în Universul
uitat de stele.
Dumnezeu ne-a dăruit
Filosofia Micului Prinț,
naufragiat pe cea mai
fertilă Planetă...
IUBIREA.
Un glas de copil strigă:
„Nu o poți vedea...
Decât cu Inima!”
Cu inima! Cu inima.
Cu inima? se aude aproape
luminiscent
Micul Prinț.
Da...
Esențialul e invizibil pentru ochi.
Empatică, cum este Ea,
ne va ține până la
Sfârșit.
P.S. În singurătatea existenței
lipsită de vibrație,
Privirea interioară
transcende
Memoria lumii.
Și Acolo,
se mai naște
O floare...
Un alt Mic Prinț.

OMUL DE TINICHEA

În haosul
lipsit de nucleu emoțional,
Omul de Tinichea
caută o INIMĂ
pentru că mintea
nu-l face fericit.
Rătăcit pe Planetă
nu simte
pulsul organic.

Își dorește
câteva Lacrimi
convins că...
nu va rugini
în noua lume
creată din pixeli și algoritmi.
Gândea el:
unde nu plouă,
nu există rugină vie
și oameni,
poate doar locuitori
loviți de apatie.
Cât de mult îmi doresc o inimă!

Ca să se salveze
El sau poate Ea
vorbește cu Umbra:
totuși,
nu am fost dintotdeauna
Tinichea.